

Arrest

nr. 317 417 van 27 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 21 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA loco advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 5 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 24 april 2024.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 6 juni 2024 de beslissing waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Kamëz, Tirana. U bent geboren op (...) 1960. U hebt samen met R. H., uw ex-vrouw, twee kinderen: A. L. (°1997) en E. L. (°1995).

U had een goed leven totdat uw zoon, A. L., naar het Verenigde Koninkrijk vertrok en eiste dat u uw huis moest verkopen en hem het geld opsturen zodat hij een leven kon opbouwen en zijn familie kon onderhouden. U weigerde dit voorstel. Hierdoor zetten uw zoon en ex-partner op 26 juli 2020 een ruzie in scène waardoor u veroordeeld werd voor huiselijk geweld tot een gevangenisstraf van twee jaar. Toen u in juni 2021 vrijgelaten werd, ontdekte u dat uw eigen woning via valse papieren gedoneerd werd aan een persoon waarna de woning verkocht werd en het geld naar uw zoon is gegaan, dit alles zonder uw toestemming en medeweten. Uw gezin verliet hierop Albanië en wonen sindsdien in het Verenigde Koninkrijk. U spande rechtszaken aan tegen uw zoon, ex-partner, het staatskadaster, de procureur (M. L.), de premier en de president. U nam een advocaat onder de arm en nam deel aan een televisieprogramma om heel deze zaak publiekelijk aan te klagen, op 13 september 2021. Uw pogingen uw woning terug te krijgen mislukten keer op keer. Hierdoor stond u ongeveer één jaar op straat. Een week voor uw vertrek uit Albanië werd u aangevallen op straat met de boodschap dat u diende te vertrekken en niet slecht mocht spreken over de procureur. U verliet Albanië zeven dagen later, op 31 juli 2022.

Bij een terugkeer naar Albanië vreest u dakloos te zijn. Daarnaast vreest u het conflict met het staatskadaster en de procureur omdat u niet zou stoppen uw recht op uw woning op te eisen.

U verliet Albanië op 31 juli 2022 en reisde per bus via Kosovo, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland naar België waar u op 1 augustus aankwam. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 5 augustus 2022.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort, medische documenten, samenstelling van gezin, veroordeling voor illegale constructie (dd.19.03.2018), eigendomscertificaat op naam van uw zoon (dd.9.10.2020), veroordeling voor het plegen van huiselijk geweld (dd.26.01.2021), bewijs van betaling belastingen aangaande uw huis (dd.2.07.2021), attest van uw adres (dd.15.07.2021), bewijs van uw betaling van verzekeringen (dd. 03.02.2022), afwikkeling van uw huwelijk met R. L. (dd.xx.09.2021), vonnis aangaande de aanklacht tegen het donatiecontract waarbij uw woning werd weggeschonken (dd.4.03.2022), uw administratieve klacht aanklacht tegen M. L. bij de officier van Justitie, omdat die geen volledig onderzoek had uitgevoerd aangaande het donatiecontract (dd.21.04.2022), vonnis aangaande de rechtszaak die u voerde tegen het staatskadaster aangaande het donatiecontract (dd.4.05.2022), kennisgeving en beslissing van archivering aangaande uw aanklachten tegen M. L. (dd.1.06.2022), uw klacht tegen het besluit van 1 juni 2022 van de administratieve rechtbank van eerste aanleg Tirana (dd.15.06.2022), kennisgeving en beslissing van archivering aangaande uw klachten op 21 april 2022 en 27 mei 2022 bij de hoge inspecteur van justitie (dd.25.07.2022 en 05.07.2022), een video aangaande uw publieke aanklacht via TV Klan in het programma STOP (dd.13.09.2021), een brief van uw advocaat, bewijs van uw werkzaamheden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

U verklaart omwille van PTSS en trauma's last te hebben van vergeetachtigheid (NPO, p.3). Daarnaast zou u verschillende ziektes hebben zoals diabetes en psychische problemen (NPO, p.3, 19). In de neergelegde medische documenten wordt echter niet geattesteerd dat er bijzondere procedurele noden aan u toegekende dienen te worden (document 1). Waar u verzoekt om voldoende tijd om uw verhaal te doen wordt dit bevestigd door de protection officer, daarbovenop werd u de mogelijkheid aangeboden pauze te vragen wanneer u dat zou wensen (NPO, p.3). Uit het geheel van het gehoorverslag blijkt dat het gehoor op normale wijze is verlopen en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. U verklaarde aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat u de tolk en de vragen goed hebt begrepen en niets toe te voegen hebt (NPO, p.18). Noch u of uw advocaat hadden op het einde van het persoonlijke onderhoud, of na het persoonlijk onderhoud, opmerkingen hieromtrent.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet

Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt dat uw conflict aangaande uw woning louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard is. Dit conflict houdt met andere woorden geen enkel verband houden met één van de criteria

bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Voorts wordt vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er zwaarwegende gronden zijn die erop wijzen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van ernstige schade zoals gedefinieerd in de definitie van subsidiaire bescherming. U maakt überhaupt geenszins concreet wat uw werkelijke vrees bij terugkeer is hierdoor.

Ten eerste is uw stelling dat u bij een terugkeer dakloos zou zijn, een blote bewering (NPO, p.11). U stelde dat u een sociale woning zocht – hetgeen u op geen enkele manier aantoonde – en dat u na een jaar wachten geen woning werd toegewezen (NPO, p.15-16). Het gegeven dat er niet binnen het jaar een sociale woning beschikbaar was, wijst echter niet noodzakelijk op een onwil van de autoriteiten om u, indien u aan de voorwaarden voldoet, een sociale woning toe te kennen, maar kan het gevolg zijn van meerdere factoren (bijv. wachtlijsten wegens een tekort aan sociale woningen).

Ten tweede is uw vrees voor bedreigingen in Albanië ongeloofwaardig.

- U maakte de bedreiging een week voor uw vertrek niet aannemelijk. Aangaande de éénmalige aanval ongeveer één jaar na de uitzending van STOP op TV Klan legde u bijzonder vage verklaringen af, ondanks meerdere pogingen van de protection officer. U legde er evenmin enige vorm van bewijs voor neer. Uw verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen (NPO, p. 10, 17-18).
- U geeft verder geen antwoord op de herhaaldelijke vraag of u klacht indiende bij de politie volgend op deze beweerde dreiging (NPO, p.17-18). U antwoordt louter dat u slechts twee opties had: zelfmoord plegen of het land verlaten (NPO, p.18).

Ten derde dient er te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen ten gevolge van het conflict aangaande uw woning geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

- Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de Albanese autoriteiten onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. U heeft geenszins aangetoond dat de Albanese autoriteiten in uw zaak tekort zouden zijn geschoten.
- Uit uw verklaringen en documenten die u heeft neergelegd, blijkt duidelijk dat u in Albanië toegang had tot het rechtssysteem. In casu startte u op 4 april 2022 een rechtszaak aan het administratieve hof van eerste aanleg tegen het staatskadaster, uw zoon en ex-partner aangaande de nietigheid van het donatiecontract waarbij uw woning werd weggeschonken. De rechtbank die u hierbij aanwendde oordeelde dat deze niet bevoegd was voor deze aanklacht, u kon alsnog een beroep indienen (document 17). Op 21 april 2022 diende u een klacht in tegen de aanklager van het Openbaar ministerie bij de hoge inspectie van Justitie aangaande de vervreemding van eigendom, fraude en vervalsing. U stelde bij die aanklacht dat de officier van Justitie geen volledig onderzoek heeft uitgevoerd en dat de aanklager – M. L. – een onderzoek heeft vermeden. U vond dat er verder onderzoek diende gevoerd te worden naar uw zoon (A. L.), de ontvanger van uw huis na een vermeende donatie (V. A.), de koper van uw huis (S. K.) en de buurtbewoners (document 5). Op 4 mei 2022 diende u een rechtszaak in tegen het staatskadaster, uw zoon, V. A. en S. K. aangaande de ongeldigheid van het donatiecontract. Deze rechtszaak werd identiek bevonden aan de rechtszaak van 4 april 2022 die u indiende bij dezelfde rechtbank, nochtans werd toen omstandig gemotiveerd dat u zich niet bij de bevoegde rechtbank bevond. Deze zaak werd aldus stopgezet (document 18). Op 1 juni 2022 oordeelde de inspecteur van Justitie dat uw ingediende klachten niet-ontvankelijk bleken te zijn. Betreffende de activiteiten van M. L. aangaande machtsmisbruik kon er geen beoordeling door het bureau van hoge inspecteur van justitie worden uitgesproken gezien deze niet onder de jurisdictie van die rechtbank vallen. Er werd evenwel gesteld dat indien u zou beschikken over feiten en gegevens van een vermeend strafbaar feit, het uw wettelijke verplichting was aangifte te doen bij de bevoegde instantie. Omwille hiervan diende de aanklacht niet-ontvankelijk verklaard te worden, beroep was wel nog mogelijk. U toonde niet aan dat u hierop de bevoegde instantie hebt aangewend (document 8 en 10). Op 15 juni 2022 diende u klacht in tegen het besluit van 1 juni 2022 van de administratieve rechtbank van 1e aanleg Tirana (document 20). Op 25 juli 2022 diende u klacht in bij de hoge inspecteur van justitie die identiek was aan uw aanklacht van 21 april 2022 waarvoor reeds uitspraak was op 1 juni 2022 waarin omstandig werd gemotiveerd dat u zich niet bij de correcte instantie bevond. De rechtbank herhaalde dat uw klacht van 27 mei 2022 aangaande M. L. – opnieuw – niet ontvankelijk was (document 11).
- Uit uw documenten blijkt dat u verschillende klachten hebt neergelegd – al hebt u niet aangetoond dat u klachtindiende tegen de premier en president zoals u beweerde (NPO, p.9, document 4) – maar dat u zich herhaaldelijk bij de foute instanties meldde. U toonde niet aan dat u zich na de uitspraken van de rechtbank wél hebt gewend tot de bevoegde rechtbanken en/of instanties. Evenmin toonde u aan zich tot SPAK te hebben gericht, zoals u beweerde (NPO, p. 7-8). Er kan dan ook geenszins worden gesteld dat u voor wat betreft deze rechtszaken uw rechtsmiddelen in Albanië heeft uitgeput.

- De afwijzingen van de door u ingediende klachten waarin u onregelmatigheden aanklaagde, hoe onrechtvaardig deze elementen ook moge vinden, zijn bovendien in alle redelijkheid onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.
- Daarbovenop blijkt niet uit uw verklaringen en/of documenten dat u volgend op de beweerde dreiging zo eenzeven dagen voor uw vertrek uit Albanië hiertegen klacht hebt ingediend of de autoriteiten hiervan op de hoogte hebt gesteld (NPO, p.16-18).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “onestop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aannahme in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort en de gezinssamenstellingen bevestigen slechts uw identiteit en die van uw gezin, die hier niet ter discussie staan. Aan uw juridische documenten en bewijsstukken aangaande uw eigendom wordt evenmin getwijfeld. Zoals hierboven omstandig werd gemotiveerd, tonen zij echter slechts aan dat u in Albanië toegang had tot het rechtssysteem en dat u hiervan gebruik heeft gemaakt. Dat u werd veroordeeld wegens huiselijk geweld wordt in deze beslissing evenmin in twijfel getrokken.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur waaronder het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM). Verzoeker voert tevens een manifeste appreciatiefout en een miskennen van het proportionaliteitsbeginsel aan.

Na een theoretische uiteenzetting betoogt verzoeker dat hij zijn land van herkomst verlaten heeft wegens zwaar bedreigingen tegen hem. Hij meent dat om te beginnen moet worden opgemerkt dat verweerder de door hem ondervonden problemen niet in twijfel trekt, maar alleen stelt dat Albanië een veilig land is en dat hij een klacht kon hebben ingediend tegen degene die hem bedreigt. Verzoeker benadrukt dat hij dit standpunt van verweerder echter niet deelt en dat verweerder op een subjectieve en partijdige manier de algemene landeninformatie interpreteert. Verzoeker beklemtoont dat de informatie die verweerder heeft verstrekt over de inspanningen van de Albanese autoriteiten om corruptie te bestrijden, ontegenzeggelijk gebaseerd is op concrete feiten. Hij meent dat het echter belangrijk is op te merken dat, ondanks hun realiteit, de doeltreffendheid van hun uitvoering tot op heden minder dan ideaal blijft. Verzoeker betoogt dat in deze context er een klimaat blijft bestaan dat zijn veiligheid niet garandeert. Hij meent dat de huidige omstandigheden dus een gevaarlijke situatie voor hem in stand houden. Verzoeker betoogt dat Albanië het hoogste corruptiepercentage in de regio heeft. Verzoeker vervolgt dat in het licht van deze objectieve factoren het duidelijk lijkt dat, in tegenstelling tot wat verweerder beweert, er nog steeds veel corruptie is binnen de Albanese autoriteiten en dat zij bijgevolg niet in staat zijn om zijn veiligheid te waarborgen. Verzoeker stelt dat er aan herinnerd moet worden dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten wegens het gebrek aan bescherming door de gerechtelijke autoriteiten en het gebrek aan eerbiediging van zijn grondrechten. Verzoeker betoogt dat alle rechtszaken die hij heeft aangespannen door de Albanese autoriteiten niet-ontvankelijk verklaard zijn en zijn advocaat die hem in zijn procedures begeleidde zijn werk voor hem heeft moeten staken vanwege de druk en bedreigingen die hij heeft ontvangen. Verzoeker besluit dat in het licht van de bovenstaande ontwikkelingen het duidelijk lijkt dat hij geen effectieve bescherming van de Albanese autoriteiten heeft kunnen genieten.

Vervolgens zet verzoeker op theoretische wijze de samenwerkingsplicht in hoofde van verweerder uiteen. Hij citeert hierbij artikel 17, § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het Koninklijk besluit van 11 juli 2003).

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst en citeert verzoeker fragmenten uit algemene landeninformatie, persartikels, rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ), rechtspraak van de Raad van State (hierna: de RvS) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 6 juni 2024 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)"*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in*

paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 Albanië – opnieuw – werd vastgesteld als veilig land van herkomst zoals opgenomen in artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116*).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.2.3. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

U verklaart omwille van PTSS en trauma's last te hebben van vergeetachtigheid (NPO, p.3). Daarnaast zou u verschillende ziektes hebben zoals diabetes en psychische problemen (NPO, p.3, 19). In de neergelegde medische documenten wordt echter niet geattesteerd dat er bijzondere procedurele noden aan u toegekende dienen te worden (document 1). Waar u verzoekt om voldoende tijd om uw verhaal te doen wordt dit bevestigd door de protection officer, daarbovenop werd u de mogelijkheid aangeboden pauze te vragen wanneer u dat zou wensen (NPO, p.3). Uit het geheel van het gehoorverslag blijkt dat het gehoor op normale wijze is verlopen en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. U verklaarde aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat u de tolk en de vragen goed hebt begrepen en niets toe te voegen hebt (NPO, p.18). Noch u of uw advocaat hadden op het einde van het persoonlijke onderhoud, of na het persoonlijk onderhoud, opmerkingen hieromtrent. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet”

Verzoeker laat deze concrete motieven ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.5. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Albanië dakloos te worden. Tevens vreest hij een vervolging door de autoriteiten omwille van een conflict inzake het eigendomsrecht van zijn woning.

2.2.5.1. De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Albanië een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo wordt in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat:

- i) vooreerst dient opgemerkt dat verzoekers conflict aangaande zijn woning louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard is. Dit conflict houdt met andere woorden geen enkel verband houden met één van de criteria bepaald in het Vluchtelingenverdrag, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging;
- ii) vastgesteld wordt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er zwaarwegende gronden zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde sprake zou zijn van ernstige schade zoals gedefinieerd in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker maakt überhaupt geenszins concreet wat zijn werkelijke vrees bij terugkeer is hierdoor. Ten eerste is zijn stelling dat hij bij een terugkeer dakloos zou zijn, een blote bewering. Verzoeker stelde dat hij een sociale woning zocht – hetgeen hij op geen enkele manier aantoonde – en dat hij na een jaar wachten geen woning werd toegewezen. Het gegeven dat er niet binnen het jaar een sociale woning beschikbaar was, wijst echter niet noodzakelijk op een onwil van de autoriteiten om verzoeker, indien hij aan de voorwaarden voldoet, een sociale woning toe te kennen, maar kan het gevolg zijn van meerdere factoren (bijv. wachtlijsten wegens een tekort aan sociale woningen);
- iii) verzoekers vrees voor bedreigingen in Albanië ongeloofwaardig is:
 - Verzoeker maakte de bedreiging een week voor zijn vertrek niet aannemelijk. Aangaande de éénmalige aanval ongeveer één jaar na de uitzending van STOP op TV Klan legde hij bijzonder vage verklaringen af, ondanks meerdere pogingen van de protection officer. Verzoeker legde er evenmin enige vorm van bewijs voor neer. Zijn verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen;
 - Verzoeker geeft verder geen antwoord op de herhaaldelijke vraag of hij klacht indiende bij de politie volgend op deze beweerde dreiging. Verzoeker antwoordt louter dat hij slechts twee opties had: zelfmoord plegen of het land verlaten.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. De Raad stelt immers vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker volhardt in zijn vluchtmotieven doch brengt geenszins dienstige argumenten bij ter ontkrachting van de pertinente, correcte en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing.

2.2.5.2. De Raad stelt verder samen met verweerder vast dat verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt dat hij wat betreft de voorgehouden problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling/verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming voorzien in Albanië.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren *“indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”*.

Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de beschikbare landeninformatie, te weten de COI Focus "*Albanië Algemene Situatie*" van 5 december 2023, blijkt dat Albanië een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle Albanese burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De Raad onderstreept dat uit lezing van deze COI Focus van 5 december 2023 blijkt dat hervormingen nog steeds nodig zijn, onder meer om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De fundamentele mensenrechten en vrijheden zijn in Albanië verankerd in de Grondwet en zijn ondeelbaar, onvervreemdbaar, onschendbaar en gelden als de basis van de hele wetsorde. De Albanese Grondwet stipuleert ook dat alle internationale overeenkomsten, die door de Albanese wet geratificeerd zijn, voorrang hebben op de binnenlandse wetten die er eventueel niet compatibel mee zouden zijn. Albanië beschikt over een functionerend rechtssysteem, uitgeoefend door rechtbanken van eerste aanleg, beroepshoven en daarboven het Hooggerechtshof. De rechten van verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden wettelijk gegarandeerd. De overheid respecteert deze rechten doorgaans ook, hoewel processen niet altijd in het openbaar gevoerd worden. Voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand zijn aanwezig en de Albanese overheid zet in op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Het aantal zaken waar gratis juridische bijstand wordt geboden stijgt, vooral ook in zaken tegen daders van huiselijk geweld. Uit deze informatie blijkt verder dat de politie over het algemeen op afdoende wijze functioneert, snel reageert en in het belang van de burger. Indien de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren kunnen er verschillende stappen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen (burgers kunnen onder meer terecht bij de *Service for Internal Affairs and Complaints* (SIAC) en bij de Ombudsdienst) en dat wangedrag van politieagenten niet zonder meer wordt gedoogd en kan leiden tot sanctionerende (administratieve) maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Tevens blijkt dat de laatste jaren in deze context verschillende concrete maatregelen op het terrein werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie (o.a. *bodycams*, *onestopshops*, meldingsapps). Ten slotte blijkt nog dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen de nog steeds endemische corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen heeft ondernomen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden, waaronder de oprichting van een speciale anticorruptierechtbank (SPAK), *the justice reform package*, de wet op de algemene doorlichtingsprocedures (*Vetting Law*), de wet op de klokkenluiders en een aantal opeenvolgende intersectorale strategieën die wel degelijk een effect hebben op het terrein en die zich geleidelijk ook meer richten op *highlevel* corruptie. Uit de informatie blijkt verder dat Albanië al jarenlang initiatieven neemt tegen de nog steeds alom aanwezige georganiseerde misdaad, zoals politieoperaties en internationale (politie) samenwerkingsverbanden en een getuigenbeschermingsprogramma. Er is in Albanië sprake van een crimineel ecosysteem waarin criminele netwerken verbonden zijn met lokale maffiafamilies en dat zich toelegt op drugs- en mensenhandel. In de zomer van 2023 is de SPAK erin geslaagd niet alleen topmannen uit de onderwereld, maar ook verschillende topmannen bij politie en justitie te arresteren in een grootschalig, internationaal onderzoek naar georganiseerde misdaad (drugshandel). Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CDP) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie (kwetsbare) burgers die zich in hun (mensen)rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Door gebrekkige implementering van de wetgeving en door gebreken of integriteitsteksten bij veiligheidsdiensten en gerecht kunnen mensen in specifieke situaties kwetsbaar blijven. Voor organisaties binnen de burgermaatschappij, die vrij en robuust aanwezig is in Albanië, is het mogelijk om voor deze mensen ongehinderd toegang te faciliteren tot verdere bescherming door de autoriteiten.

De door verzoeker in zijn verzoekschrift bijgebrachte algemene informatie onder meer de COI Focus “Albanië: Algemene situatie” van 5 december 2023, waar verweerder zich ook op heeft gebaseerd, kan geen afbreuk doen aan de hoger gemaakte analyse over nationale bescherming in Albanië. De Raad betwist in de voorgaande analyse niet dat er nog ruimte voor verbetering is en dat corruptie en de effectiviteit van de reeds genomen maatregelen een pijnpunt blijft, doch uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel niet dat er in Albanië sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn in dit geval. De Raad herhaalt te dezen nog dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden.

Gelet op hetgeen voorafgaat kan er wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker zich, zo nodig en zo hij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, (opnieuw) toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

De voorgaande conclusie vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Albanië opnieuw werd opgenomen op de actuele lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van het EVRM zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Het is bijgevolg aan verzoeker om aannemelijk te maken dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Albanese overheid voor bescherming. Hij moet dan ook aantonen dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich tot de Albanese overheden wendt om bescherming te vragen. Een verwijzing naar algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, door louter naar algemene landeninformatie en persartikels te verwijzen en gelet ook op hetgeen volgt, in gebreke.

In de bestreden beslissing wordt in verband met de toegang tot nationale bescherming omstandig het volgende overwogen:

“Ten derde dient er te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen ten gevolge van het conflict aangaande uw woning geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

• Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de Albanese autoriteiten onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. U heeft geenszins aangetoond dat de Albanese autoriteiten in uw zaak tekort zouden zijn geschoten.

• Uit uw verklaringen en documenten die u heeft neergelegd, blijkt duidelijk dat u in Albanië toegang had tot het rechtssysteem. In casu startte u op 4 april 2022 een rechtszaak aan het administratieve hof van eerste

aanleg tegen het staatskadaster, uw zoon en ex-partner aangaande de nietigheid van het donatiecontract waarbij uw woning werd weggeschonken. De rechtbank die u hierbij aanwendde oordeelde dat deze niet bevoegd was voor deze aanklacht, u kon alsnog een beroep indienen (document 17). Op 21 april 2022 diende u een klacht in tegen de aanklager van het Openbaar ministerie bij de hoge inspectie van Justitie aangaande de vervreemding van eigendom, fraude en vervalsing. U stelde bij die aanklacht dat de officier van Justitie geen volledig onderzoek heeft uitgevoerd en dat de aanklager – M. L. – een onderzoek heeft vermeden. U vond dat er verder onderzoek diende gevoerd te worden naar uw zoon (A. L.), de ontvanger van uw huis na een vermeende donatie (V. A.), de koper van uw huis (S. K.) en de buurtbewoners (document 5). Op 4 mei 2022 diende u een rechtszaak in tegen het staatskadaster, uw zoon, V. A. en S. K. aangaande de ongeldigheid van het donatiecontract. Deze rechtszaak werd identiek bevonden aan de rechtszaak van 4 april 2022 die u indiende bij dezelfde rechtbank, nochtans werd toen omstandig gemotiveerd dat u zich niet bij de bevoegde rechtbank bevond. Deze zaak werd aldus stopgezet (document 18). Op 1 juni 2022 oordeelde de inspecteur van Justitie dat uw ingediende klachten niet-ontvankelijk bleken te zijn. Betreffende de activiteiten van M. L. aangaande machtsmisbruik kon er geen beoordeling door het bureau van hoge inspecteur van justitie worden uitgesproken gezien deze niet onder de jurisdictie van die rechtbank vallen. Er werd evenwel gesteld dat indien u zou beschikken over feiten en gegevens van een vermeend strafbaar feit, het uw wettelijke verplichting was aangifte te doen bij de bevoegde instantie. Omwille hiervan diende de aanklacht niet-ontvankelijk verklaard te worden, beroep was wel nog mogelijk. U toonde niet aan dat u hierop de bevoegde instantie hebt aangewend (document 8 en 10). Op 15 juni 2022 diende u klacht in tegen het besluit van 1 juni 2022 van de administratieve rechtbank van 1e aanlag Tirana (document 20). Op 25 juli 2022 diende u klacht in bij de hoge inspecteur van justitie die identiek was aan uw aanklacht van 21 april 2022 waarvoor reeds uitspraak was op 1 juni 2022 waarin omstandig werd gemotiveerd dat u zich niet bij de correcte instantie bevond. De rechtbank herhaalde dat uw klacht van 27 mei 2022 aangaande M. L. – opnieuw – niet ontvankelijk was (document 11).

- Uit uw documenten blijkt dat u verschillende klachten hebt neergelegd – al hebt u niet aangetoond dat u klacht indiende tegen de premier en president zoals u beweerde (NPO, p.9, document 4) – maar dat u zich herhaaldelijk bij de foute instanties meldde. U toonde niet aan dat u zich na de uitspraken van de rechtbank wél hebt gewend tot de bevoegde rechtbanken en/of instanties. Evenmin toonde u aan zich tot SPAK te hebben gericht, zoals u beweerde (NPO, p. 7-8). Er kan dan ook geenszins worden gesteld dat u voor wat betreft deze rechtszaken uw rechtsmiddelen in Albanië heeft uitgeput.*

- De afwijzingen van de door u ingediende klachten waarin u onregelmatigheden aanklaagde, hoe onrechtvaardig u deze elementen ook moge vinden, zijn bovendien in alle redelijkheid onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

- Daarbovenop blijkt niet uit uw verklaringen en/of documenten dat u volgend op de beweerde dreiging zo een zeven dagen voor uw vertrek uit Albanië hiertegen klacht hebt ingediend of de autoriteiten hiervan op de hoogte hebt gesteld (NPO, p.16-18)."*

De Raad treedt het geheel van deze overwegingen, die hij pertinent en draagkrachtig acht, bij en kan niet anders dan vaststellen dat verzoeker met de volharding in zijn verklaringen op het CGVS, de loutere bekritiserende van de terechte motieven in de bestreden beslissing en met de ponering dat zijn advocaat die hem in zijn procedures begeleidde zijn werk voor hem heeft moeten staken wegens de druk en ontvangen bedreigingen, geen overtuigende en valabele elementen aanvoert in het verzoekschrift die voorgaande vaststellingen, waaruit blijkt dat hij toegang had tot het rechtssysteem, kunnen ombuigen.

Wat betreft het betoog van verzoeker dat verweerder de COI-focus "Albanië Algemene situatie" van 5 december 2023 op subjectieve wijze heeft geïnterpreteerd, dient opgemerkt dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De Raad stipt hierbij ten slotte aan dat verweerders terechte vaststellingen steun vinden in de beschikbare landeninformatie en de door verzoeker geschetste context.

Waar verzoeker wijst op artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 en in zoverre hij betoogt dat hij diende geconfronteerd te worden, wijst de Raad erop dat in het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit uitdrukkelijk wordt gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee een verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. Bovendien heeft verzoeker hoe dan ook door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de kritiek van de commissaris-generaal waarbij wordt aangestipt dat hij door het instellen van voorliggend beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om op de weigeringsmotieven te reageren. Daarenboven wijst de Raad erop dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen wordt verweten.

Waar verzoeker nog betoogt dat in de bestreden beslissing niet verwezen wordt naar objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens benadrukt de Raad dat de motieven in de bestreden beslissing steunen op de COI-focus "*Albanië Algemene situatie*" van 5 december 2023 waarvan de weblink in de bestreden beslissing wordt weergegeven. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker in zijn verzoekschrift eveneens refereert aan voormeld rapport.

Uit niets blijkt derhalve en verzoeker maakt met zijn verwijzingen naar algemene informatie niet *in concreto* aannemelijk dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hem bij terugkeer hulp en/of bescherming te bieden. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat het hem aan nationale bescherming ontbreekt.

2.2.5.3. De Raad concludeert dat de door verzoeker neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

2.2.6. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.2.7. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoekers relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt verder dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.8. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer het artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

2.2.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.10. Een schending van het redelijkheidsbeginsel en proportionaliteitsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.2.11. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoeker neergelegde documenten, en dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 24 april 2024, alwaar hij de bijstand genoot van zijn advocaat en een tolk Albanees, de kans kreeg om zijn redenen van zijn verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele en objectieve wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.2.13. Artikel 13 van het EVRM kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief

rechtsmiddel vereist (RvS 4 januari 2006, nr. 153.232). Verzoeker roept de schending in van artikel 3 van het EVRM, maar in casu kan geen schending van voormeld artikel worden vastgesteld. Bovendien heeft verzoeker gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren. Verzoeker toont niet aan dat hij met onderhavige procedure niet beschikt over een beroep dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in voornoemde verdragsbepaling, zodat verzoeker niet aantoont dat artikel 13 van het EVRM niet werd gerespecteerd.

2.2.14. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.2.15. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.2.16. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.2.17. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU